FERENCE
Library

Assam Legislative Assembly Debates

OFFICIAL REPORT

SIXTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FOURTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

BUDGET SESSION

Volume I
No. 3

The 21th February 1969.

सत्यमेव जयते

1984
PRINTED AT NATIONAL PRINTERS, GUWAHATI-781007

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY, 1969.

BUDGET SESSION

Vol. 1

No. 3

The 21st February 1969

CONTENTS :

1.	Re : Replies to Questions during the Budget Session.	1
2.	Starred Question and Answers........	1—15
3.	Unstarred Questions And Answers.	15—16
4.	Re : Zero Hour.	16—17
5.	Re : Election of nine M.L.As who resigned......	17
6.	Re : Collection of Amusement Taxes from Cinema-houses	17—21
7.	Re : National Flag....	22
8.	Calling Attention to A matter of Urgent Public Importance—Adoption of a Draft Scheme for District Autonomy at a meeting in Kokrajhar	22—25
9.	Re : Imposition of Section 144 Cr. P.C. in and around Gauhati Town..	25—26
10.	Debate on the Governor's Address....	26—39
11.	Adjournment.......	39

REFERENCE

Proceedings of the Sixth Session of the Assam Legislative Assembly assembled after the Fourth General Elections under the Sovereign Democratic Republican Constitution of India.

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong at 9 A.M. on Friday, the 21st February. 1969.

PRESENT

Shri 'Hareswar Goswami, B.A. (Cal.) M.A. (Cantab.), Barrister-at-Law, Speaker, in the Chair, ten Ministers, two Ministers of State, one Deputy Minister and seventy one Members.

STARRED

QUESTIONS AND ANSWERS

Re : Replies to Questions during the the Budget Session.

Shri Rothindra Nath Sen—Mr. Speaker, Sir, before we commence our business I have got one submission in respect of question. In order to expedite matters, we started submitting questions 2 months before the date of the Session as has been announced. But, Sir, most unfortunately, this is the third day of the Session and we are getting only one or two questions. So in the later part of the Session there will be heavy rush of questions and obviously we cannot do justice even to 25% of questions. Our assumption is that the Departments and the Ministers always try to evade the questions on the floor of the House and I wish, you as the custodian of this August House, will take notice of it and caution the Ministers and apprise the Departments so that questions are expeditiously answered.

Shri Mahendra Mohan Chaudhury, Minister (Parliamentary Affairs)—Sir, it is the second day of the Session so far as the questions

are concerned and from to-morrow I think the things will improve. We need not be cautioned by you, we have cautioned ourselves and we have already issued instructions to our Ministers that the questions are to be expedited. I am sure, it will improve.

Re : **Agreement signed between Chief Secretaries of Assam and Nagaland**

Shri Maneswar Boro asked :

*8. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that an agreement was signed between the Chief Secretaries of Assam and Nagaland for reducing tension in the Assam and Nagaland Border Region ?

(b) If so, when ?

(c) What were the terms of the agreement and whether the terms of the agreement were fully implemented ?

(d) If not, why ?

Shri Bimala Prasad Chaliha (Chief Minister) replied :

8. (a)—Yes.

(b) On 8th October, 1968.

(c) The terms are general for the purpose of reducing tension on the border. As far as the Assam Government is concerned we are doing our best to implement the terms of the agreement.

(d) Does not arise.

Sri Maneswar Boro.—নাগালেণ্ড আৰু অসম চৰকাৰৰ মাজত যিটো চুক্তি হৈছে, সেইটো ইতিমধ্যে কাৰ্যকৰী কৰা বুলি প্ৰশ্নোত্তৰত কোৱা হৈছে। যদি সেইটোৱেই হয়, তেন্তে এই কথা চৰকাৰে জনাবনে যে, নগা বিদ্ৰোহী সকলে "দিচৈ ভেলী ফৰেষ্ট বিজাৰ্ভত" আহি বেদখল কৰিছে আৰু তাৰ প্ৰতিবেশীসকলৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰিছে, ইয়াক ৰোধ কৰিবলৈ চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury.--প্ৰশ্নোত্তৰত উল্লেখ কৰা চুক্তিটোত দুই চৰকাৰৰ ভিতৰত সম্পন্ন হৈছে, তাৰ পিচত, যদি কোনোবা নগা মানুহে আহি আমাৰ সীমাৰ ভিতৰৰ কোনো ঠাই বে—দখল কৰে

বা আমাৰ মানুহৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰে, তেন্তে সেই বে-দখল কাৰীক বা অত্যাচাৰী লোক সকলৰ ওপৰত আমাৰ ব্যৱস্থা লোৱাৰ অধিকাৰ আছে আৰু সেই মতে ব্যৱস্থাও লোৱা হব।

Shri Gauri Sankar Bhattacharyya.—দুয়ো চৰকাৰৰ ভিতৰত যিটো চুক্তি সম্পন্ন হৈছে, প্ৰশ্নোত্তৰ অনুসৰি আমাৰ চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা সেই চুক্তিৰ ধাৰা মানি লোৱা হৈছে আৰু কাৰ্য্যকৰীও কৰা হৈছে। সেই চুক্তিৰ ধাৰা বিলাকনো কি কি? সেই ধাৰাবিলাকত কি কি বস্তু আছে?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : দুই চৰকাৰৰ ভিতৰত যি চুক্তি হৈছে, সেইটো হ'ল—WHEREAS it is necessary to lessen tension between the Government of Assam and the Govt. of Nagaland as a result of allegation and counter allegations arising out of the boundary question between the two States.

IT IS HEREBY AGREED as follows without prejudice to either party's stand regarding the boundary between the two States :

FIRSTLY, that the border as defined in the State of Nagaland Act, 1962 (which is the 1925 notification) should be determined on the ground to begin with in the Tiru Hill Reserve Forest and the Kakadanga Reserve Forests ;

SECONDLY that both parties should avoid giving undue publicity to any dispute which may arise along the border ;

THIRDLY, that it is undesirable to have any large armed police force of either State along the border and that such a force if any should be kept to the minimum necessary for the protection of the villagers.

It should be the primary responsibility of the Army and not of the Armed Police of either State to deal with any Naga hostiles, activities along the border.

Signed at Raj Bhavan, Shillong on the 8th October, 1968.

R. Khathiang,
Chief Secretary to the
Government of Nagaland

A. N. Kidwai
Chief Secretary to the
Government of Assam

Shri Gauri Sankar Bhattacharyya.—এই কথাটো চৰকাৰে লক্ষ্য কৰিছেনে যে, Armed aggressor ই হওক বা বে-দখলকাৰীয়েই হওক, কোনো বাহিৰৰ মানুহে যদি আমাৰ ৰাজ্যৰ সীমা লংঘন কৰে, আমাৰ পুলিচে তাক ৰক্ষা কৰিব লাগে নে চৰকাৰ নিঃসহায় হৈ সৈন্যৰ ওচৰত দৰ্খাস্ত কৰিব লাগে। যদি সেইটো আমাৰ পুলিচ বাহিনীয়েই ৰক্ষা কৰিব লাগে, তেন্তে তাৰ কাৰণে সৈন্য বাহিনী সোমোৱাটো আমাৰ চৰকাৰে কি কাৰণে সন্মতি দিলে? আমাৰ ৰাজ্যৰ প্ৰজাৰ মাটি সম্পত্তি ৰক্ষা কৰাৰ ভাৰ আমাৰ পুলিচৰ। তাৰ কাৰণে কেনেকৈ সেই কাৰ্য্যত সৈন্য বাহিনী নিয়োগ কৰে?

Shri Mahendra Mohan Choudhury.—নগাই হওক বা যিকোনো মানুহেই হওক যদি কোনোবাই আমাৰ সীমান্ত লংঘন কৰে, সেই বিলাকক আমাৰ সীমান্তৰ পৰা আঁতৰ কৰি দিবলৈ আমাৰ চৰকাৰৰ অধিকাৰ আছে। তেনেধৰণৰ ঘটনা ঘটিলে আমাৰ পলিচে যথাযথ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব; কিন্তু নগা বিদ্ৰোহী (Hostile,) বিলাক অস্ত্ৰ শস্ত্ৰলৈ সজ্জিত। সেই সকলৰ কাৰ্য্যকলাপ প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ হলে সশস্ত্ৰ সৈন্য বাহিনী প্ৰয়োজন। সেই কাৰনেই সেই বিষয়টো ৰোধকৰিবলৈ আমাৰ সৈন্য বহিনীৰ ওপৰত ভাৰ দিয়া হৈছে। Armed Hostile খন দমন কৰিবলৈ Army লাগিবই।

Shri Dulal Chandra Borua :—মন্ত্ৰী মহোদয়ে যিটো কৈছে, সেইমতে আমাৰ চৰকাৰে যিবিলাক সৰ্ত্ত মানি লৈছে. সেই সকলোবিলাক নগা চৰকাৰে মানিছেনে?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :—আমাৰ চৰকাৰে সেই চুক্তিৰ সৰ্ত্ত বিলাক যেনেকৈ মানিছে. তেনেকৈ সেই সৰ্ত্ত বিলাক নাগা চৰকাৰেও মনা উচিত বুলি আমি ভাবো।

Shri Debeswar Sarmah :—উত্তৰৰ উত্তৰত (B) ত উল্লেখ কৰা হৈছে যে. দুই চৰকাৰৰ মাজত এটা চুক্তি ১৯৬৮ চনৰ ৮ অক্টোবৰতে হৈছে। মই এতিয়া জানিব খোজো. তাৰ পিচত নগালেণ্ড পলিচে অসমৰ নিৰ্দ্ধাৰিত সীমা সোমোৱাত নগালেণ্ড পলিচক কেইবাৰ খেদাই দিয়া হৈছে? আৰু তাৰ কাৰনে আমাৰ চৰকাৰে প্ৰতিৰোধৰ কি ব্যৱস্থা হৈছে? উয়াত আমি কি ভাবো—কি অনুমান কৰো সেই বিলাক নালাগে। আমাক কি কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা কৰিছে সেইটো লাগে-কাম লাগে—। উত্তৰত আমাৰ চৰকাৰে কয় মই ভাবোঁ, বোধকৰো—আমি

সেইবিলাক নুশুনো ; চৰকাৰে কি কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা কৰিছে ? (হাঁহি)

Shri Mahendra Mohan Choudhury :—শ্ৰীশৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াই যি খিনি কথা শুধিছে সেই মৰ্ম্মে সদনত এটা বিবৃত্তি দিম বুলি মই স্থিৰ কৰিছোঁ। নগা সকল আমাৰ সীমান্তৰ ভিতৰলৈ সোমাই আমাৰ মানুহ আৰু সম্পত্তিৰ কি অন্যায় বা ক্ষতি কৰিছে ; আমাৰ চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা তাৰ প্ৰতিৰোধৰ ব্যৱস্থা ইতিমধ্যে কিকি লোৱাহৈছে, সেই সকলোবিলাক উল্লেখ কৰি অলপতে এটা বিবৃতি দিম ।

Shri Dulal Chandra Barua :—এতিয়া কথাহল চৰকাৰে সদায় সদায় Hostile Hostile কৈ থাকে । কিন্তু মন্ত্ৰীমহোদয়ে জানেনে যে, বৰ্ত্তমান সীমান্তত যি পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি হৈছে আৰু যি সকলে সেই পৰিস্থিতি সৃষ্টি কৰিছে সেই বিলাক Hostile বা Aggressor যিয়েই নহওক তেওঁ লোকক নাগালেণ্ড চৰকাৰে সীমা অতিক্ৰম কৰাত সহায় কৰা বুলি অভিযোগ হৈছে আমাৰ চৰকাৰে সেই বিলাক বন্ধ কৰিবলৈ কি ব্যৱস্থা কৰিছে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :—তেনেকুৱা অভিযোগ আমাৰ চৰকাৰে পাইছে আৰু সেই অভিযোগ বিলাক কিকি সেইটোও সদনক জনাব লাগে বুলি মই বিবেচনা কৰো । সেই কাৰণে মই সদনত সেই বিষয়ে এটা বিবৃতি দিম বুলি ভাবিছোঁ ।

Shri Phani Bora :—মোৰ কথা হৈছে যে যেতিয়া নগা ৰাজ্যৰ পুলিচে অসমৰ মাটিৰ পৰা অসমৰ মানুহক খেদি দিলে এইটো এটা Specific প্ৰশ্ন । আৰু Specific প্ৰশ্নৰ উত্তৰটো বিবৃতিত থাকিব নাৱাৰে । কিন্তু Specific প্ৰশ্নৰ উত্তৰ Specifically দিলেহে আমি বুজিব পাৰো যে আমাৰ আৰু নগাৰাজ্যৰ সম্বন্ধ কেনেকৈ চাল লৈছে ।

Srhi Mahendra Mohan Choudhury :—নগাৰাজ্যৰ পুলিচে আমাৰ কিছুমান মানুহক অসমৰ মাটিৰ ভিতৰত সোমাই বেদখল কৰিছে আৰু তাত কিছুমান অসমীয়া মানুহক এই বিলাকে তাৰ পৰা আতৰাই দিছে । এইবিলাক বন্ধ কৰিবলৈ আৰু আতৰাই দিয়া মানুহ বিলাকে যাতে তেওঁলোকৰ মাটি দখল কৰি শান্তি পূৰ্ণ ভাবে তাত থাকিব পাৰে তাৰ ব্যবস্থা কৰিবলৈ আমাৰ পুলিচক নিৰ্দ্দেশ দিয়া হৈছে ।

Shri Debeswar Saimah :—মই জানো টিটাবৰ আৰু আমগুৰি সমষ্ঠিত বহুতো ঠাঁইত নগাসকলে encroach কৰি অসমত সোমাই অসমীয়া মানুহ বিলাকৰ পৰা ভয় দেখুৱাই খাজনা আদায় কৰে এনেকৈ নগা ৰাজ্যৰ পুলিচৰ সহযোগিতাত নগা ৰাজ্যৰ মানুহে খাজনা-আদায় কৰি লৈ যায়। এই বিলাক মানুহে অসম চৰকাৰক খাজনা দিয়ে আকৌ নগা সকলকো দি আছে। তেওঁলোকে এই দুইবাৰ খাজনা দিয়াৰ দায়িত্বৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ চৰকাৰে কেনেকৈ ব্যবস্থা হৈছে আৰু তেওঁলোকক protection দিয়াৰ কি ব্যবস্থা কৰিছে? মই জানো আমগুৰিৰ পৰা খাজনা নিদিয়াৰ বাবে বহুতো মানুহক নগাসকলে ধৰি লৈ গৈছে।

Shri Mohendra Mohan Choudhury :—তেনেকৈ ভয় খাই আমাৰ মানুহে নগা চৰকাৰক খাজনা দিয়া বুলি অভিযোগ আমি পাইছো। আৰু সেই বিষয়ে প্ৰকৃত তথ্যপাতি লৈ নগাৰাজ্যলৈ লেখাৰ সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছে। অসমৰ মাটিত থকা অসমৰ মানুহৰ পৰা খাজনা আদায় কৰিবলৈ নগা চৰকাৰৰ কোনো অধিকাৰ নাই। তেওঁলোকে এই বিলাক বন্ধ নকৰিলে আমি ইয়াৰ প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিম।

Shri Dulal Chandra Barua :—দুয়োখন ৰাজ্যৰ Chief Secretary ৰ মাজত অক্টোবৰ মাহত আলোচনা হৈ agreement হৈছে। তাৰ পিছত আমাৰ কিছুমান বানবিধ্বস্ত লোকক বৰ্ডাৰৰ কিছু মান ঠাঁইত মাটি পত্তন দি চৰকাৰে বহুৱালে। কিন্তু ইতিমধ্যে নগাল্যাণ্ড চৰকাৰৰ পুলিচে আমাৰ সেইবিলাক মানুহক মাৰি পিটি খেদি দিছে। ইয়াৰ দ্বাৰা আমি বুজো নগাল্যাণ্ড চৰকাৰে সেই চুক্তি মানি লোৱা নাই। আমাৰ বৰ্ডাৰত বসবাস কৰা মানুহ বিলাকৰ পৰা ভয় প্ৰদৰ্শণ কৰি খাজনা আদায় কৰিছে আৰু তেখেত সকলৰ গৰু-ছাগলী ইত্যাদি লৈ গৈ আছে এইটো কথা চৰকাৰে মানে নেকি?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :—৮ অক্টোবৰত চুক্তি হোৱাৰ পাছত আমাৰ কিছুমান মানুহক মাটি পত্তন দি তালৈ পঠিওৱা হৈছিল। প্ৰথমতে নগাৰাজ্যৰ মানুহে তেখেতসকলক অত্যাচাৰ কৰা নাছিল। কিন্তু পিছত সেই বিলাকে যেতিয়া অত্যাচাৰ কৰিব ধৰিলে আমাৰ মানুহ বিলাক সন্ত্ৰাসত তেওঁলোকৰ দখলী মাটি এৰি গুচি আহিবলৈ

বাধ্য হৈছে। এই মানুহ বিলাক যাতে শান্তি পূর্ণ ভাবে বসবাস কৰিব পাৰে আৰু তেখেত সকলৰ দখলী মাটি যাতে নগাসকলে বেদখল কৰিব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে নগা সকলক বাধা দিব লাগে বুলি দিৰ্দ্দেশ দিয়া হৈছে।

Shri Soneswar Bora :—অধ্যক্ষ মহোদয়, এইটো কথা চৰকাৰে জানে যে যোৱা আঘোন মাহত দৈয়াং ৰিজাৰ্ভত বহি থকা আমাৰ মানুহৰ ধান আৰু অন্যান্য সা-সম্পত্তি নগাসকলে তাৰ পুলিচৰ সহযোগীতাত লুট পাট কৰি লৈ গৈছে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury :—এইটো কথা আমি নাজানো। এই দৈয়াং ৰিজাৰ্ভ অঞ্চলত সীমা নিৰ্দ্ধাৰণ হোৱা নাই আৰু তাৰ ফলত নানা গোলমাল হৈছে। আমি ভাৰত চৰকাৰৰ চাৰ্ভে বিভাগৰ সীমা নিৰ্দ্ধাৰণৰ ভাৰ দিছো আৰু সোনকালে সেইকাম কৰি দিবলৈ অনুৰোধ কৰিছো। তেওঁলোক আমাক প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে যে এই খৰালী কালতে তাত সীমা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি দিব।

Shri Dulal Chandra Barua :—এইটো কথা চৰকাৰে জানেনে চুক্তি হোৱাৰ পিছতো নাগাল্যাণ্ড চৰকাৰৰ পুলিচে খেৰেমীয়া বান্দৰ চলীয়া ইত্যাদি গাৱঁৰ ওচৰত বেদখল কৰি কিছুমান গাওঁ পুৰণি নগাল্যাণ্ড গাওঁৰ নাম দি বহৱাইছে আৰু নগালেণ্ডৰ পুলিচে আমাৰ মানুহৰ ওপৰত গুলি নিক্ষেপ কৰিছিল আৰু হয় কথা আমাৰ যি **B.O.P.** বিলাক আছে সেই বিলাক বৰ্ডাৰত নাৰাখি ৯।১০ মাই'ৰ ভিতৰত ৰখাৰ তাৎপৰ্য্য কি আমাক মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাব নে?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :—গোটেই কথাবিলাক ভালকৈ খবৰ কৰি জানি লৈ উত্তৰ দিয়া যাব।

Re : Excise Duty from Tea, Plywood and Petroleum produce

Shri Debeswar Sarmah asked :

9. Will the Minister, Finance be pleased to state what amounts were received by the Government of India by way of Excise duty from Assam on (1) Tea, (2) Plywood and (3) Petroleum produce respectively year to year during

the last 5 financial years, i.e., 1963-64, 1964-65, 1965-66, 1966-67 and 1967-68 ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance) replied :

9. The following are the yearwise total collections of Excise Duties on Tea, Plywood and Petroleum products received by the Government of India from Assam during 1963-64 to1967-68.

(Rs. in lakhs)

Year	Tea	Plywood	Petroleum products	Total
1963-64	812.27	38.31	33.40	883.98
1964-65	921.55	41.22	32.12	994.89
1965-66	885.22	51.66	69.56	1006.44
1966-67	790.60	53.82	123.03	967.45
1967-68	1323.03	59.31	200.39	1582.73

Shri Debeswar Sarmah : Could you give us the total on petroleum products ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi —

	in lakhs
1963-64	33.40
64-65	33.12
65-66	69.56
66-67	123.03
67-68	200.39

Shri Debeswar Sarmah : Out of this amount of the order of nearabout 16 crores what portion does Assam get ?

hri Kamakhya Prasad Tripathi : As a result of the award the Excise duty on motor spirits is 75 lakhs.

Shri Debeswar Sarmah : At the rate of 7½% ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Yes, Sir.

Shri Debeswar Sarmah : Out of 200·39 lakhs that the Govt. of India take does the State of Assam get only 75 lakhs ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : This is for petroleum only.

Shri Debeswar Sarmah : Considering that Assam produces crude oil and to a considerable extent other petroleum products and also considering that Assam pays the highest price for

petroleum products in the country did our Government press on the Central Govt. to have a special rebate or subvention in respect of petroleum products ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : We have taken this matter up with the Finance Commission, and the suggestions made by the State Goverment are in the hands of the Honble Members because we have circulated a copy. The first suggestion is that 30% of the net proceeds of the excise duty on petroleum should be distributed exclusively between Assam and Gujerat in proportion to the production of crude oil in the two States. The second seggestion is that the divisible pool of Central Excise duty should be constituted of 30% of the net proceeds of the Excise Duties on all excisable commodities except petroleum products and 30% of the balance of the 70% of the net proceeds from the Excise Duty on petroleum products. These were the two suggestions we made.

Shri Debeswar Sarmah : But my question was what steps Govt. had taken, how did the Govt. persuade the Govt. of India, if so, in what way, considering that Assam pays the highest price of all the States in India. Petroleum is produced in Assam and refined at Digboi and Gauhati, but in Assam we pay the highest price for petrol in comparison to all other States in India. This is an injury that has been perpetrated upon Assam since the British days; the condition has gone worse after our independence. What steps Govt. of Assam has taken ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : The Commission set up by the Govt. of India, the Shah Commission, visited our State and had discussion with us. We have asked the Commission to reduce the price of Assam products to a level which obtains in the rest of India. We have given two suggestions : (1) that the prices of petroleum products should be brought to a uniform basis throughout India, and, (2) if that is not possible then at least in the eastern region the price of petroleum products should be equalised. These were the two suggestions.

Shri Gourisankar Bhattacharyya : With regard to the figures that the representation before the Govt. of India for 30% is not correct. The figure given shows that we

are already getting more thvn 30%. Either the representation is an under-statement or the figures given are over-statemont. Will he please check up and let us know what amount actually we got out of about 200 lakhs ? What we actually got in the year 1967-68 ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi ; According to the award 75 lakhs we get annually.

Shri Debeswar Sarmah : But that is more than 30% ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : 30% of the net proceeds on petroleum should be distributed exclusively to the two states of Assvm and Gujerat. Now what happens is that Excise Duties are pooled and then they are distributed to all the States on formula basis. 30% be exclusively given to the two petrol producing States and the balance 70% should be brought under a formula which can be shared by all the States.

Shri Kandarpa Narayan Banikya : May I know from the hon. Minister who receives the sales tax imposed on the by products in the Barauni refinary ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : I think the Bihar Government must be getting.

Shri Debeswar Sarmah : What was the subvention during 1967-68 considering that the Centre got during that year from these three commodities Rs. 1582.73 lakhs ? What do we get from the Government of India ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi I do not have the separate figures; I can give the consolidated figure. We got grants-in-aid under 275 (1) Rs. 16.52 crores, grants-in-aid under Article 275A(1) was Rs.40 lakhs and grants-in-aid in lieu of railway freight Rs.45.34 lakhs. Total Rs. 17,37,34,000.

Shri Debeswar Sarmah : We got subvention including grants-in-aid Rs. 17.37 crores. But from these three commodities alone the Central Government to about Rs. 16 crores. Besides, they also got excise duty on tobacco, cloth and sugar, not taking into account the foreign exchange earned by Government of India from export and other taxes which are levied on these

commodities. They gave us only Rs. 17.27 crores but from these three commodities alone they got Rs. 15.83 crores.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : So far as tobacco, textile and sugar are concerned, there was an agreement by which the States of India agreed to relinquish their sales tax to be converted into excise duty and there are being collected and distributed to the States. At a result thereof the amount which we were getting then from sales tax on these commodities are being given to the State and this amount is not taken by the Government of India. This figure is not with me now and I can give the figure to the hon. member lateron.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : Will the Mininster-in-charge of Finance see the discrimination done to Assam vis-a-vis Bengal and Bombay ? So far as the sales tax converted to excise duty on textile is concerned, the whole of it goes to the producing states, viz : Bombay and Bengal. But so far as our produce are concerned, we do not get the whole of the duty.

Shri Kamakhy Prasad Tripathi : Sales tax was distributed on the basis of consumption because the amount of cloth which is sold in the State on that we would have levied tax. When it is converted into excise duty then naturally, according to agreement, the amount which we would have got by way of sales tax is given to the State?

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : My question was that so far as ex-mill sale of textile produce are concerned, sales tax is levied and the machinery which collect that tax has been taken over by the Central Government and to that extent the State Governments concerned have been relieved from this paraphernalia but the money realised is given back to the States. Now, so far as Assam is concerned, it is not a beneficiary of that. Once the sales tax has been paid in Bombay, Ahmedabad or Bengal they get the whole of it and we do not get anything. So, is it not a discrimination in favour of the richer States at the cost of the poorer States which are consuming the commodity ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : There are two types of sales of textile goods, one is sold directly to the consuming State on which Inter-State sales tax is levied. Then there is sale

on which he sales tax of the State is levied and this is done in case of all commodites. Therefore, what Bombay, Madras or Bengal is getting as sales tax on textile goods is levied on sale which occurred for consumption within the State. They are not getting on inter-State sale, and therefore, shares of these were fixed on the basis of local consumption and not on the basis of Inter-State consuption.

Shri Debeswar Sarmah : Considering that the Centre gets a sizeable amount from Assam and in return Assam has been offered a negligibly small amount. Let me illustrate. Assam is not properly defended and our Prime Minister on one occasion said "my heart goes out to the people of Assam". We do not get the railway line from Jogighopa to Gauhati; that has been denied. We have got a tiny refinery and bulk of our crude oil goes to Barauni. Assam Government is probably the strongest Government and the people of Assam have always given strong and loyal support to the Central Government. Therefore, what is there to prevent Government of Assam from claiming its due share from the Centre ? We cannot submit to the Gulf parity formula in 1969.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : To take the figure, the amount which we get out of subvention only would not be a correct picture. For instance, let us take 1967. We got for our plan Rs. 30.51 crores and the entire amount was contributed by the Centre.

Shri Debeswar Sarmah : If that figure is taken then the area and population have to be compared with other States. Compared to other States Assam is getting less. What is there to prevent it from asking with firmness.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : In the Fourth Plan we have a provision of Rs. 220 crores and practically the entire amount will be grant from the Centre because the State Government has no resources of its own. Now, this Rs. 220 crores works out to Rs. 44 crores per year on the average. Now all this will have to be given by the Centre either as a loan or grant.

Shri Dulal Chandra Barua—Are we to understand that the fund that has been given by the Govt. of India is sufficient for the State ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—The question is not that. The requirement of the State was so vast that whatever Government of India gave to the State is not adequate. That is not the point. The point is that the Government of India has taken more out of the State and given less—why the State Government is not insisting for more ? On this point I have given the figures of what we are getting by way of subvention. I have also given the figures by way of plan grants and loans. So, it will be seen that the original position which obtain in the First and Second Plans in which the amount of money taken by the Government of India is far more than the amount of money given. The process has been reversed viz the amount of money which has come to the State of Assam is greater than the amount of money which is taken. This has resulted only because of the firm insistence of the State Govt. otherwise even 220 crores would not have been possible. For instance, the per capita allotment of fund has been better than other States. This is so because of our insistence. This is the firm stand which was taken by the Government of Estate that Assam, Nagaland and Kashmir should be taken out of the general formula and it has been accepted.

Shri Gaurisahkar Bhattacharyya—The general formula is not simply per capita !

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—But the amount we are getting is much less. You will remember that our Third Plan was only 120 crores and in the Fourth Plant it is nearly double. Other States are not getting that percentage.

Shri Debeswar Sarmah—Mr. Speaker, Sir, the Hon'ble Finance Minister may be, unwittingly, though a professor of English—he is perhaps confusing the House. We are asking questions and he is giving replies in respect of money taken out of Assam and money given to Assam. When he launches his barge in the ocean of Plan amounts, the sources are altogether different. I suppose even a few grey hairs on my head are mortgaged to foreign powers, America, Russia and England ! Because of the loan taken from foreign countries for which Assam is mortgaged ! This is why we are suffering from spiralling rise of price. If we get a little more money from Plan fund, the position is different.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—That has got nothing to do with the amounts taken from Assam and given back to it because Assam will equally suffer with the rest of India for the loans taken from foreign countries. Assam is suffering equally with Bengal and Bihar in this respect. But that should not be the basis. Two types of loans are taken by the Govet. of India viz free foreign exchange that is required for industrial raw material and the other is tied foreign exchange for projects. Now, what are the schemes ? The schemes taken up on loan money was the Umtru Project, second scheme was the Umiam Project, the third scheme taken was Fertilizer, the fourth scheme was Naharkatia Thermal Station. These are the schemes taken on loan basis from external sources. On these schemes, the loan liability is ours and whatever loan liability is of the Government of India, that liability is shared by the entire country and we cannot claim that only Assam is sharing this liability. Now, to say that the Government of India is giving fund for Plan out of the loans taken from the foreign countries is not correct. The Government of India is giving Plan funds from (a) tax surplus-taxes on the rest of the country; (b) from deficit finance and (c) from foreign assistance. Now, the foreign assistance, as I have already said, is of tied foreign exchange. Therefore, what is being done now is the balance of the fund is coming either from the deficit finance or from surplus tax. Therefore to say that the Govt. of India is not giving anything out of the Plan fund is not correct.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya—What we said is that the fund is too inadequate and disproportionately much lower than the amount given to other States.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—I have contested that. I have said in reply to the question that the Assam Government is not able to impress in the Govt. of India to give more funds. Now, I want to prove by facts and figures that as a result of our insistence, the Govt. of India was convinced to raise the Plan fund to the State. Therefore, to say that the Govt. of Assam has failed to impress on the Govt. of India to give more fund is not tenable.

Shri Giasuddin Ahmed—Does the Hon'ble Minister mean to say that the present position is satisfactory ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—How can I say that it is satisfactory.

Shri Dulal Chandra Barua—The whole question is that the Govt. of India is adopting a discriminatory policy in respect of giving grants to the State though they are realising the amount in the shape of excise duty, tea, petroleum and other things. May I know from the Minister that in comparison to Bombay which is already an industrial developed State whether it is a fact that the Govt. of India is realising less excise duty than the amount realised from our State ? Are we to understand that the Govt. of Assam is going to say that this time, the discriminatory policy that has been followed by the Govt. of India during the last Third Five Year Plan has been overcome by the Govt. of Assam ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Yes Sir, to a large extent it is overcome.

UNSTARRED QUESTIONS AND ANSWERS

(To which answers were laid on the table)

Re : Amount spent for putting fencing and ramoviig water-hyacinth

Shri Kandarpa Narayan Banikya asked :

3. Will the Minister-in-charge of Panchayat be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that a sum of Rs. 17,893.69 has been spent for putting fencing and for removing water-hyacinth in Kalibeel fishery ?

(b) If so, whether the Minister proposes to make an enquiry and verify the reply to starred question No. 583, dated 21st September, 1968 ?

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Minister of State, Development (P. and C.D.) Department) replied :

3. (a)—If the hon. Member means a beel named Kalibari fishery then the answer is no.

If the hon. Member refers to Kacharibari beel, the answer is yes.

(b)—I visited the fishery on 27th January, 1969 subsequently, I have ordered for holding an enquiry into the matter.

Shri Kandarpa Narayan Banikya—May I know from the Mininster whether he was present on the 27th January, 1969 or the spot ?

Shri Devendra Nath Hazarika—Actually I visited that fishery on the request of Mr. Banikya and he accompanied me, as well as the newly elected President of the Panchayat accompanied me.

Shri Kandarpa Narayan Banikya—May I convince the Minister that all this amount was misued ?

Shri Devendra Nath Hazarika—That was a matter of dispute. So I have ordered for detailed enquiry to find out to what entent the expenditure incurred was utilised for the purpose for which it was meant. A technical man is being deputed for the enquiry.

Re : Collection of amusement taxes from cinema houses.

Re : Zero hour

Mr. Speaker : Order, Order, please.

As regards Zero Hour, I want to make an announcement as to the procedure to be followed pending adoption by the House of the rule regarding it. Immediately after the Question Hour and before the list of business of the day is entered upon, any member who wants to raise a matter of grave importance which cannot be raised under any other provision of the Rules of Procedure and Conduct of Business, can do so with the previous permission of the Speaker provided, however, that the member raising such a matter shall not make any speech. The Speaker will have the discretion to fix the time limit for such discussion.

Shri Gaurisankar Bhattacharjee : Sir, as a matter of procedure, I submit that if a question is left because of the paucity of time, then that question is carried over. But if the question is put and the member is absent, the question lapses.

Re : Election of nine M.L.As. who resigned.

Mr. Speaker : I have received one notice from the Member Shri Soneswar Bora regarding what steps have been taken about election of 9 M.L.As who resigned long ago. This could have been raised by the approved procedure of the House. Moreover, it is not a matter of urgent importance. So, it is not allowed.

Re : Collection of Amusement Taxes from Cinema houses.

Mr. Speaker : As regards the notice of Shri Shamsul Huda reagarding a deputation to he Finance Minister in connection wich amusement tax, I do not know what is the information sought for-whether it an be raised by the ordinary procedure or whether it is of great importance.

Shri Shamsul Huda :—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা এটা কথা জানিব খোজো যে, আমি এই বিধান সভা হোৱাৰ সময়ত কিছুমান চিনেমাৰ মালিকে আমাৰ ওচৰলৈ আহি কলে—যে, এই Amusement Tax টো আদায় কৰাৰ পদ্ধতি সংশোধন কৰাৰ এটা সু-ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তেওঁলোকৰ মতে বিত্ত মন্ত্ৰী মহোদয়ে তেওঁলোকক এই বিষয়ে এটা আশ্বাস দিছে। আমিও সেই আশ্বাসত হয়ভৰ দিব লাগে। এতিয়া মই জানিব বিচাৰোঁ যে, আমাৰ সদনত আলোচনা নকৰি বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে মোটামোটি ভাবে মাহেকৰ মূৰত বা বছৰেকৰ মূৰত ২৫% এটা 'Lumpsum' টকা দিব লাগিব বুলি তেওঁলোকৰ মতে আশ্বাস দিছে। যদি এইটোৱেই সঁচা হয় আৰু যদি বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই কথাটোত সন্মতি দিছে আৰু সেইমতে যদি তেওঁ লোকে Amusement Tax ৰ ৰেহাই পায়, তেতিয়াহলে আমাৰ ৰাজ্যৰ ৰাজহৱা ভৰালত ভালেখিনি ক্ষতি হব। আমাৰ ৰাজহৱা ভৰাল ইমান টনকিয়াললে যে, আমি গোৱা টকাও ৰেহাই দিব পাৰোঁ।

গতিকে এই বিষয়টোৰ সবিশেষ মই বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ পৰা জানিব বিচাৰোঁ।

Shri Gauri Sankar Bhattacharyya :—মহোদয়, এই বিষয়ে মোৰো অলপ কব লগা আছে। মই জনাত এই ঘটনাটো মোৰ সম্মুখতেই 'ঘটিছিল' এই বিষয়ে মই জনা তথ্যখিনি মই ইয়াত place কৰিম।

সিদিনাখন আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী ডাওৰীয়া আৰু লগতে ময়ো নতুনকৈ হোৱা অপ্‌চৰা চিনেমা হ'লটোত চিনেমা চাবলৈ গৈছিলোঁ। যাওঁতে মোৰ সাক্ষাততে চিনেমা মালিকে আহি মন্ত্ৰী মহোদয়ক কৈছিল যে,— এই "তীৰ" খেলাটোৱে আমাৰ চিনেমা ছ'ক বৰ লোকচানত পেলাইছে। এতিয়া এনে এটা অৱস্থা হৈছে যে কেতিয়াবা কেতিয়াবা "চিনেমা 'ছ" বন্ধ ৰাখিব লগা হৈছে। গতিকে Amusement Tax "টো কিছু পৰিমানে ৰেহাই দিবলাগে। তেতিয়া তেখেতে কলে "মই বুজিছোঁ— এই তীৰ খেলাটো কেনেকৈ বন্ধ কৰিব পৰা যায় সেই বিষয়ে মই ভাবিছোঁ।" এই Tax সম্পৰ্কে এটা কথা হৈছে যে, প্ৰকৃত পক্ষে চৰকাৰে— Amusement Tax পাব লাগে ৫৬ লাখ টকা; কিন্তু তাৰ ঠাইত চৰকাৰে পায় মাত্ৰ ২৪ লাখ টকা। এনে ক্ষেত্ৰত এটা "Lumsum" দিয়াৰ ব্যৱস্থা হলে কেনে হয়?

মহোদয়, কথা বিলাক যদিও অসমীয়া ভাষাতেই কৈছিল, তথাপি বিষদ্‌ভাবে মোৰ মনত নাই আৰু দুই এটা কথা মই বুজাও নাছিলো। কিন্তু মোৰ মনত আছে এই প্ৰসঙ্গতে এটা কিবা— "I. N. R. Ratio" ৰ কথা কৈছিল। মই ভালকৈ বুজি নাপালোঁ। তাৰ পিচত যেতিয়া চিলঙত এই বিধান সভালৈ আহিলোঁ, তেতিয়া এদিন সেই চিনেমা মালিক কেইজনে মোৰ Room লৈও আহিল তাতে আমাৰ Huda চাহাবো আছিল। তেতিয়া তেওঁলোকে কলে যে, আপোনালোকেও আমাক অলপ সহায় কৰিব লাগে। মই আগৰ কথা সুঁৰি কলোঁ যে, আমাৰ চিনেমা হ'লৰ মালিক সকলে 'Tax' দিয়াত চৰকাৰক ফাঁকি দি আছে। পাবলগীয়া Tax বিলাক চৰকাৰে নাপায়। সেই সময়তো তেওঁলোকে কিবা I. N. R ৰ কথা কৈছিল। তেওঁলোকৰ মতে 'Tax' I. N. R. অনুপাতৰ ২৫'/. হলে ভাল। কিন্তু চৰকাৰে বোলে ৩০'/. বা ৩৩'/. ৰ কথা কৈছে। মই কলোঁ যে সেইটো মই কব নোৱাৰো। আপোনালোকে ৰাইজক বিনা পইচাত চিনেমা নেদেখুৱায়। আপোনালোকৰ পক্ষ-সমৰ্থন মোৰ দ্বাৰা নহব। তেওঁলোক মোৰ ওপৰত অসন্তুষ্টহৈ গুচি গল। সেই কাৰণে পিচদিনা মই অৰ্থমন্ত্ৰী মহোদয়ক লগ ধৰি জনালোঁ যে চিনেমা হলৰ মালিকৰ এটা দ'ল আহিছে চৰকাৰৰ পৰা ট্যাক্স ৰেহাই আদায় কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ আগত মই কৈছোঁ যে, তেওঁলোকে আদায় দিবলগীয়া কৰ আদায় কৰাত চৰকাৰক ফাকি দি

আছে ইত্যাদি। মই তেওঁলোকৰ আগত কোৱা কথা খিনি আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াকো জনালোঁ, তেতিয়া তেওঁলোকে কলে যে--লিখি দিয়ক। মই কলোঁ যে, লিখি দিয়াটো মস্কিল আৰু লিখিবলৈ মোৰ সময় নাই। মই তেখেতক অনুৰোধ জনালোঁ যে তেখেতৰ ওচৰলৈ মালিকপক্ষৰ কোনোবা গলেও Amusement Tax ৰেহাই দিয়া নহয় যেন; কাৰণ তেনে ৰেহাই এই দুখীয়া ৰাজ্যখনৰ পক্ষে ক্ষতিকৰ হব। কিন্তু এতিয়া শুনো যে, তেখেতে বোলে ইতিমধ্য গলিলেই। যোৱাৰাতি বোলে তেখেতে তেওঁলোকক কিবা এটা আশ্বাস দিলেই। ৰহস্যটো কি? বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই সদনক জনাবনে?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, finance)

মাননীয় সদস্য ডাঙৰীয়াৰ মনত সন্দেহ জন্মিছে যে সেই কথা সিদিনা খন কথা পাতোতে মই গম পাইছো। তেখেতৰ মনত সন্দেহ বাঢ়িবলৈ দিয়া উচিত নহব। কথাটো হৈছে যে Assam Amusement Tax বছৰি আমি ৪৩ লাখ টকা পাই আছো। আমি পাব লাগে ৫৬ লাখ টকা। এইখিনি টকা কম পোৱাৰ কাৰণ হৈছে remission for Indian News-reel survey আৰু military personnel ইত্যাদিৰ কাৰণে show ত টেক্চ ৰেহাই দিয়াৰ ফলত। তাৰ বাহিৰেও huge evasion হৈছে আমাৰ চৰকাৰী কৰ্ম্মচাৰী থকা সত্বেও। আমাৰ ৰাজ্য চৰকাৰে যত্ন কৰি আছে কেনেকৈ এই evasion বন্ধ কৰিব পৰা যায়। এইটোত গলি যোৱাৰ প্ৰশ্ন কি আছে? ৪৩ লাখ আৰু ৫৬ লাখৰ gati টো পূৰণ কৰিবলৈ আমি যত্ন কৰি আছো। ইয়াত ৰেহাই দিয়াৰ কথা নুঠে।

Shri Gaurisankar Bhattacharyya :—চিনেমা মালিকৰ লগত চুক্তিৰ কথাটো সত্য নহয় নেকি?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—কোনো চুক্তিৰ প্ৰশ্ন ইয়াত নাই। কেনেকৈ আমি ৫৬ লাখ টকা পাব পাৰো তাৰ ফৰমুলা আমি এতিয়াও পোৱা নাই।

Shri Gaurisankar Bhattacharyya :—প্ৰত্যেকটো টিকেটৰ ওপৰত Stamp দিয়াৰ ব্যবস্থা যদি উঠাই দি আমি এটা lump sum আদায়ৰ কাৰণে agree কৰোঁ তেনেহলে আচলতে কিমান মানুহে

চিনেমা চালে আমি জানিব নোৱাৰিম আৰু তেতিয়া আমাৰ বিপদ্ হব ; কাৰণ চিনেমা মালিকসকলৰ হিচাবক স্বীকাৰ কৰি লোৱাত বাহিৰে আমাৰ আন কোনো উপায় নেথাকিব।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—টিকেট System মতেই আমি ৪৩ লাখ টকা পাইছো।

Shri Dulal Chandra Barua :—আমাৰ বৰ্ত্তমান System টো defective. I N R ৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি বহি থাকিলে নহব। তাত কোনো যুক্তি নাই বৰং evasion বন্ধ কৰাত চেষ্টা ব্যৰ্থ হব আৰু কৰ্ম্মচাৰী সকলক দুৰ্নীতিত লিপ্ত হোৱাত আগুৱাই দিয়া হব।

Shri Lakhyadhar Choudhury :—Amusement Tax ত আমি ৪৩ লাখ টকা পাইছো বুলি কোৱা হৈছে আৰু যিমানখিনি পাব লাগে পোৱা নাই। ইয়াৰ কাৰণ হৈছে যদেমদে টেক্‌চ ৰেহাই দিয়া। অসমত আজিলৈকে ২১ খন মান হিন্দী কথাছবিক টেক্স মাফ দিয়া হৈছে। অসমত চাইৰা বাণু বা বৈজয়ন্তী মালা থাকিলেয়েই টেক্‌চ ৰেহাই দিয়া হয়। সেই যদেমদে ৰেহাই দিয়াৰ ফলত আমাৰ চৰকাৰৰ ৯ লাখ টকা অবাবত অপব্যয় হৈছে। Amusement Tax ৰেহাই দিয়াৰ বিষয়-টোত কঠোৰ নীতি লব লাগিব কাৰণ এইখিনি টকা টেক্‌চ মাফ দিয়াৰ কাৰনেই গৈছে। 'অসাম' 'উপকাৰ', পৰিবাৰ ইত্যাদি ছবিক টেক্স মাফ দিয়াৰ যুক্তি মই বিচাৰি নাপাওঁ।

Shri Dulal Chandra Barua :—যদি চৰকাৰে এনেকুৱা এটা চুক্তি কৰিছে তেনেহলে এটা গুৰুত্ব পূৰ্ণ নীতি কথা আহি যায়। যদি সদন চলি থাকোতে চৰকাৰে এনেকুৱা কিবা সিদ্ধান্ত লৈছে তেনেহলে সেই বিষয়ে সদনত অলোচনা হব লাগে।

Sri Kamakhya Prasad Tripathi :—চুক্তি হোৱা নাই। যদি আমাৰ কথা মতে তেওঁলোকে ৫৬ লাখ টকাৰ গেৰেণ্টি দিয়ে তেনেহলে চুক্তি হব।

Shri Gaurisankar Bhattacharyya :—কথাটো হৈছে যে Tax evasion বন্ধ কৰিব লাগে। আৰু যিবিলাকে Tax evade কৰিছে তেওঁলোকক ধৰিব লাগে আমি দেখিছোঁ যে বানপানীৰ সময়ত বিধ্বস্ত মানুহ বিলাকক সৰু-সুৰা ঋণ দিয়া হয়। যেতিয়া সেই লোক-

সকলে সময়মতে ঋণ প্ৰৰিশোধ কৰিব নোৱাৰে, তেতিয়া চৰকাৰৰ ক্ষমতা কঠোৰভাৱে প্ৰয়োগ কৰি তেওঁলোকৰ বাচন-বৰ্ত্তন ক্ৰোক কৰি ঋণৰ টকা আদায় কৰি লয় । কিন্তু যেতিয়া চিনেমা মালিক সকলে লাখ লাখ টকা evade কৰে তেতিয়া তেওঁবিলাকৰ পৰা টকা আদায় কৰিবলৈ চৰকাৰৰ ক্ষমতা নাই । গতিকে এই ধৰণৰ চৰকাৰ কাৰ চৰকাৰ আমি বুজি নাপাওঁ । (applauses from opposition benches).

Shri Shamsul Huda :—অধ্যক্ষ মহোদয় ! টেক্‌চ evasion চৰকাৰে কেনেকৈ বন্ধ কৰিব পাৰিব যদি evader সকলৰ ওপৰত কঠোৰ হাতেৰে ব্যৱস্থা লব নোৱাৰে ! আজি চাৰি বছৰ হল Goenka ৰ ওপৰত 4টা Case হৈছে কিন্তু আজিলৈকে চৰকাৰে চমন জাৰি ব্যৱস্থা লব কৰাব পৰা নাই ।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—Case বিলাক Courtত হৈ থাকে তাৰ বাবে চৰকাৰক দোষ দিলে নাইবা Sales Tax বিভাগৰ অফিচাৰ বিলাকক দোষ দিলে একোৱেই নহব কাৰণ Court ৰ ওপৰত চৰকাৰৰ হাত নাই ।

Shir Dulal Ch. Barua :—আমি যেতিয়া Case ধৰি দিও তেতিয়া Sales Tax বিভাগৰ অফিচাৰ সকলে সাক্ষী দিবলৈকে নাহে । এইটো সদায় আমি দেখি আহিছো । এনে স্থলত evader সকলক ধৰা পেলাবৰ মন তেখেত সকলৰ আছে নে নাই আমি বুজি নাপাও ।

Shri Shamsul Huda :—বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছিল যে টেক্স বিৱেট ক্ষেত্ৰত তেখেতে বিশেষ ভাবে কটকটীয়া ব্যৱস্থা লব, কিন্তু আজি 4 বছৰে গোৱেঙ্কা ব্ৰাদাৰ্চৰ কেচ পৰি আছে । তাৰ কোনো মীমাংসা হোৱা নাই । চাৰি বছৰে বিবাদীৰ ওপৰত চমনেই জাৰি হোৱা নাই ।

Shir Kamakhya Prasad Tripathi :—কেচ যেতিয়া কোৰ্টলৈ যায় তেতিয়া চৰকাৰে বিচাৰ নকৰে কোৰ্টেহে কৰিব তাৰ কাৰণে চৰকাৰক দোষাৰোপ কৰি লাভ নাই ।

Mr. Speaker :—Order order, I close the discussion. There can ont be any disucssion now.

Order, order, pleases sit down.

(Noise from the opposition)

ওলাইছে সেই বিষাক্ত গোষ্কত আজি জনসাধাৰন থাকিব নোৱাৰা হৈছে। মই বিশেষকৈ গোৱাল পাৰাৰ কংগ্ৰেছ যি স্বায়ত্ত্ব শাসনৰ দাবী কৰিছে সেই সম্পৰ্কত চৰকাৰৰ মনোভাব কি সেই কথাই মই মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ পৰা জানিব খুজিছো।

* **Shri Mahendra Mohan Choudhury. (Minister Parliamentary Affairs)** Attention of Government has been drawn to the news-item referred to in the Call Attention Motion. On April 27, 1968 a joint meetting of the Executive Committee of the Dhubri, Kokrajhar and Goalpara District Congress held at Dhubri had adopted a resolution demanding full-fledged autonomy for the Goalpara District. The resolution emphasised that the district had continued to remain backward economically, socially and educationally in comparison to other districts of the State. It further stated that nothing had been done for the benefit of the people and no developmental scheme for industrialisation etc. had been undertaken so far.

The Executive of the above three Congress Committees again met at Kokrajhar on January 27 and 28, 1969 and discussed a draft scheme for district autonomy and adopted the same with minor modifications. It claimed that decentralization is the real need in the backward areas. It was of the opinion that constitution of Autonomous Zilla Parishad with Regional Parishad for ecach Sub-division with powers to levy taxes, to make laws pertaining to pertaining to subjects like Public Health and Sanitation, Education upto Higher Secondary, Agriculture, Minor Irrigation, Land Tenures, Forests, Fisheries, Industries etc. to be administered by the Zilla Parishad.

Government is fully alive to the problems of the Goalpara district and every effort is being made to remove its backwardness.

Shri Phani Bora : May I ask a question ? will the Minister be pleased to say that the Govt. is trying to remove the backwardness of the people of Goalpara district ? Now, Sir the D.C.C. Kokrajhar, D.C.C. Goalpara, and D. C. C. Dhubri all the Districts combined together plus the members of

---

*Speech not corrected

the A.P.C.C. and M.L.As who also represent not only the Goalpara District but also the Congress party as well. Ministers, who are not only the Minister to represent the district or their constituency but they are the Ministers of the Cabinet of the Govt. of Assam. All these people combined together said in the resolution that the Goalpara District is primarily neglected by their own Govt. Is it not the condemnation of the Govt. by a part and parcel of the Govt. If so, this Govt. has no right to continue in their office. Secondly, whether the Congress Party that is the Ruling party in the State has considered this as a violation of their own constitution or ideology. So far as the Minister's statement is concerned has not touched upon this thing. Is it not the encouragement of the disintegration of the State of Assam and thereby vanishing the existence of the Assamese Nationality itself.

Shri Mahendra Mohan Choudhury— I do not want to be dragged to this discussion at this stage. Because this matter is of recent occurrence. This has not been discussed either in the Cabinet. As far as I know it was not discussed in the party also. Therefore, Sir, at this stage I do not want to make any comment. Apparently, it appears that this kind of feeling ventilated by a responsible body I think this will bring disintegration of the country.

Mr. Speaker : There shall be no debate on such statement at the time it is made.

Not more than one such matter shall be raised at the same sitting.

In the event of more than one matter being presented for the same day, priority shall be given to the matter which is in the opinion of the Speaker, more urgent and important.

The proposed matter shall be raised after the questions and before the list of business is entered upon and at no other time during the sitting of the House.

Re : Imposition of Section 144 Cr. P.C. in and around Gauhati town.

---

*Speech not corrected

Shri Shamsul Huda : Regarding continuation of Sec. 144 in Gauhati.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Parliamentary Affairs) I have already discussed this maiter

Shri Gaurisankar Bhattacharyya—They are concerned with the Statement of the Minister made in the House yesterday when Shri Dulal Barua and Shri Sailen Medhi raised this matter.

Shri Mahendra Mohan Choudhury—I have got some information but the information is not complete I shall make the statement to-morrow.

M.A. Musawarir Choudhry—Sir, the Minister gave assurance that he will make the statement to-day.

Shri Mahendra Mohan Choudhury—I am grateful to the Hon'ble member Mr. Huda for raising the point enabling me to explain the position.

DEBATE ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

Shri Jagannath Sinha—Mr. Speaker, Sir, the Governor has given a speech covering almost all the points but before I come those I have say that the address which is in English has been translated into Assamese and circulated among the members. Sir, in Assam there are 4 recognised languages viz English, Assamese, Hindi and Bengali. So in all fairness the copy of the English speech should have been translated into Hindi and Bengali. In future, 1 hope this will be done. Secondly in the address of the Governor nowhere there is any mention of labour as if in Assam there no labour. Sir, the economy of Assam mainly depend on tea and in the address there is no mention of it. The tea labour have got multifarious problems which they are facing every day. The Panchayat Act has not been extended to tea garden areas even to-day. They have been given some representation only for consolation in the Anchalik Panchayat in the form of nomination. And again in the Mahakuma Parishad there is nothing. My point is have they got no problem ? Does the Constitution of India not give same treatment to all. Do not these tea labour belong to our country ? Are they not the citizens ? Then why they should be deprived of their

fundamental fights. As regards the other employees, they have been given facilities, like house, medical and other facilities, and for urgument sake, which I do not agree, that they are covered by such rules. What about the bulk of population who are unemployed ? In Assam, Sir, in every tea garden there is a huge unemployed population. Brother of a worker who is not a worker is not entitled to any benefit. Then where these people will go ? What will be their fate ? So, in all fairness Gaon Panchayat should be extended to tea garden area and they should be alloted their fundamental rights. Sir, most surprising is that this point was raised in 1963 and 1964 and the Government of Assam gave assurance. In connection with formation of Panchayat in tea gardens the Deputy Secretary Government of Assam, Panchayat Department issued a letter to the Assistant General Secretary, Cachar Cha-Sramik Union. This is dated 29.2.64. The letter runs as follows : "I am directed to say that the Government has already taken a decision for formation of Gaon Panchayats in Tea Garden areas and the actual implementation of the same is under examination.

It has further been decided that pending finalisation of the above representatives from these areas would be nominated to the respective Anchalik Panchayats." And thereafter there was another letter. This is written to the General Secretary Indian National Trade Union Congress New Delhi by the Deputy Secretary to the Government of Assam, Dvelopment (Panchayat & C.D.) Department vide their letter No. PDA. 617/63/Pt/494, dated 20th April, 1964 and this reads as follows : "I am directed to say that the decision to form Gaon Panchayats in Tea Garden areas with necessary modifications to suit local conditions is under examination and as such, it will not be possible to implement the said decision before the ensuing Panchayat Elections which will start from 26th instant". This is April 1964 and in the meantime 6 years have passed but this has not been implemented. Then how the people will have confidence in the govt. assurances if such assurances are not implemented ? They will definitely think that they are neglected and deprived of their fundamental rights. (vice from the Opposition: say as second grade citizens) It amounts to the same thing. So Government should take immediate steps to extend the Gaon

Panchayat to tea garden areas. About closure of tea garden and taking them over by the Assam Tea Plantation P.F. Scheme, the Hon'ble member Phoni Bora said the other day that the gardens taken over by the Board of Trustees, the Board of Trustees had no right to touch Trust the money and spend them. For the information of the Hon'ble member I like to tell him that the Board of Trustees has never spent the money out of its fund. It is from the Commission earned from insurances. What is the insurance ? Sir, according to this scheme of the Board of Trustees, all members of the Providend Fund were insured without paying a single paise from their own pockets. This is unparallel in Asia and we are proud of it in Assam. From the insurance commission whatever money is earned, the Board of Trustee is running the garden when Government failed to the closure victems workers to give any help. Govt. also cannot do anything until and unless Industrial Development & Regulation Act is amended. We are representing to the Government of Assam, and Government of India to include tea gardens in the Schedule of the Act. When Government failed to do anything it is. Board of Trustees who is running these gardens and have saved the population from starvation. In respect of the charge of misuse of Trust money by the Board of Trustees I will request my friend to enquire the thing first and then make a statment because such statement will create confusion. Second thing, for your information I am telling Sir, that Mr. Bora said that Governement has given lakhs and lakhs of rupees to Chincoori Tea Estate through Co-Operative Department for running this garden. Sir, for his information I say that Government has not given a single paise to run it except in the year 1949 when the garden was closed some gratuitous relief was given and now the Board of Trustees is running this garden.

Now, the land problem which is a very knotty problem for the State of Assam. The labourers in the tea gardens where recruited familywise from Madras, Orissa, Andhra, Kerela, Bihar, Bengal, U.P. and all other places and were grafted here in Assam hundreds of years ago. For all practical purposes these people have become a part and parcel of this State. They have identified themselves with the people of this State; they have adopted the culture and language of this State. A Madrassi labourer today does not speak

Madrassi language ; he speaks either Assamese, Bengali or any of the local languages. But unfortunately they are not given equal status. There in the tea gardens vast areas of land are lying fallow. The management won't allow the labourers to cultivate those lands. On the other hand they are selling out the lands to outsiders. The most surprising thing is that the Government is encouraging the employers to grow more food. In the name of grow-more food they have become Zaminders. They are not only utilising the fallow lands but are also forcibly evicting labourers from the lands which they were enjoying for generations. In tea gardens there are workers and non-workers. If these lands are given to the non-workers and the Agriculture Department extends help to them, they may grow food for themselves and also for others and this will also go a long way to solve the unemployment amongst the tea labour population. Instead of doing this the planters are being encouraged to become Zaminders. My submission in this regard would be that grow-more-food by the employers should be stopped forthwith and the lands available should be distributed amongst the non-working population in the tea gardens so that they can be employed. Under the plantation Labour Act the labourers are supposed to be provided with pucca quarters. If pucca quarters are provided to labourers what will happen when they will retire, or dismissed. They would not be allowed to stay in the pucea houses, they would be evicted ; then where they will go. They will not surely go to Madras, Orissa or other places because they were recruited family wise and have no link with their original places. Then where they will go ? They will be a problem to themselves and also to the State. So my submission is that the Government should insist on giving the labourers small plots of land so that when they retire, or dismissed they can build their huts on such land. When they live in kutcha houses the management does not normally go for evicting them, but they stop all repairs. The labourers collect materials from jungles and make their own repairs. But if they stay in pucca houses the management will surely evict them. Therefore, my suggestion would be that with pucca houses, these people should also be given small plots of land for making their own houses. Another suggestion is that the existing labour

lines with kutcha houses should be declared as busti and the employers should be asked to build pucca houses in some other place or places.

Now, Sir, about backwardness. The Government has made some policy to help the backward classes. Manipuri has been declared as a backward community. It is an established fact that in the tea gardens all the people are backward no matter whether he is a Brahmin, Sudra or Kshetriya. A Manipuri Brahmin is a backward, but a Brahmin labourer, a Kshetriya labourer, an Orriya or a Tanti is not a backward. My submission in this regard will be that all those who reside in tea gardens should be declared as a whole as backward community and all the facilities available to other Backward Classes should be extended to them also. Apart from that Sir, now-a-days tea garden labour boys are coming up in education, but they cannot compete with boys from towns or other communities for any job. Even a graduate boy from the tea gardens cannot eompete with Matriculate boy from the towns. So it is our duty to give some amount of protection to these educated boys from the tea gardens. What I mean to say is that there should be reservation in jobs for boys from tea gardens.

With these, Sir, I would conclude my speech.

Mr. Speaker : Shri Gogoi.

Shri Promode Gogoi—অধ্যক্ষ মহোদয় ৰাজ্য পালৰ ভাষণত ধন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাৱটোত মোৰ সংশোধনী প্ৰস্তাৱটো উত্থাপন কৰি মই তুষাৰ মান কম। কাৰণ এই ভাষণত আমাৰ প্ৰদেশখনৰ সমস্যা সম্পৰ্কে যি বিবৰণ দাঙি ধৰা হৈছে সেইটো একেবাৰে সন্তোষজনক নহয়। তাত ৰাজ্যখনৰ অগ্ৰগতি সম্পৰ্কে কোনো কাৰ্য্যসূচী নাই। আনহাতে দি আমাৰ জনসাধাৰণৰ মাজত যেতিয়া জাগৰণ সৃষ্টি হৈছে। সেই জন জাগৰণক তাৰ গৰিহণা দিয়া হৈছে। আমাৰ সেৱক সকলে যেতিয়া মাটিৰ কাৰণে আন্দোলন কৰিছে তেতিয়া সেইটোক "সমাজ বিৰোধী" বুলি কোৱা হৈছে। আমাৰ ৰাইজৰ মাজত যেতিয়া তেল শোধানাগাৰৰ দাবীত আন্দোলন হৈছে সেই আন্দোলনক "অবাঞ্চিত বুলি কোৱা হৈছে। কি কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত কি উদ্যোগৰ ক্ষত্ৰত

ৰাজ্য পালৰ ভাষণে যথাযথ ভাবে সমস্যাৰ বিৱৰণ আৰু সমাধানৰ কাৰ্য্যসূচী দাঙী ধৰিব পৰা যাব গতিকে এই ভাষণত আমি সন্তুষ্ট বৰং দুঃখিত হৈছো। এই ভাষণত উল্লেখ কৰা আটাইখিনি কথাৰ দিঘলীয়া আলোচনা মই নকৰো। মই মাত্ৰ ২।১ টা বিষয়ে আলোচনা কৰিম।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কোৱা হৈছে হয় তেল শোধনাগাৰ স্থাপনৰ আশা পূৰণ নোহোৱাত "কিছু পৰিমাণে অসন্তুষ্টিৰ" সৃষ্টি হৈছে আৰু অসম চৰকাৰৰ কিছুমান মানুহৰ মাজত অসন্তুষ্টি সৃষ্টি হোৱা বুলি কৈ জন-সাধাৰণৰ বিক্ষোভক গুৰুত্ব দিব বিচৰা নাই। ইয়াৰ দ্বাৰা অসম চৰকাৰৰ তেল শোধনাগাৰ বিষয়ে মতামত সুস্পষ্ট হৈ উঠা নাই। ভাৰতৰ ভিতৰত অসম আৰু গুজৰাটত খাৰুৱা তেল পোৱা গৈছে। দুইখন প্ৰদেশৰ মাজত তুলনা কৰিলে আমাৰ প্ৰদেশত বেছি তেল আবিষ্কৃত হৈছে। যদি গুজৰাটত ৩০ লক্ষ টন খাৰুৱা তেল উৎ-পাদন কৰি ৩০ লক্ষ টন তেল শোধনৰ কাৰণে শোধনাগাৰ পাব পাৰে আৰু প্ৰদেশৰ ভিতৰত শোধন কৰিব পাৰে—তেনেহলে অসম প্ৰদেশত সেইটো সম্ভবপৰ কিয় হব নোৱাৰে? কি যুক্তিত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অসমৰ এই দাবীক আওকাণ কৰিব পাৰিছে বুজি পোৱা নাই। কাৰণ অসমত, গুজৰাটতকৈ বহুত বেছি খাৰুৱা তেল আছে। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কোৱা হৈছে যে ২য় শোধনাগাৰ স্থাপনৰ কথাত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অসমত উপযুক্ত পৰিমানৰ সঞ্চিত খাৰুৱা তেল আছে নে নাই তাৰ পৰীক্ষা কৰিহে এই বিষয়ে সিদ্ধান্ত লব। আমি এতিয়া-লৈকে যিটো জানো এই বিষয়ে অসম চৰকাৰে বিত্ত আয়োগৰ ওচৰত যি স্মাৰক পত্ৰ দিছিল তাত কোৱা হৈছে যে ১৯৭৫ চনত অসমত ৫০ লক্ষ টন খাৰুৱা তেল উৎপাদন হব। অৱশ্যে প্ৰকৃততে ৬০ লাখ উৎপাদন হব। গুজৰাটে ৩০ লক্ষ টন খাৰুৱা তেল উৎপন্ন কৰি যদি ৩০ লক্ষ টনৰ তেল শোধনাগাৰ স্থাপন কৰিব পাৰে—তেনেহলে অসমে ৫০ লক্ষ টন খাৰুৱা তেল উৎপন্ন কৰি সেই ক্ষমতাৰ শোধনাগাৰ নোপোৱা কি যুক্তি থাকিব পাৰে আমি বুজি নাপাও। বাৰউনীত যেতিয়া তেল শোধনাগাৰ স্থাপন কৰিছিল, কোচিনত আৰু হাল-দিয়াত যেতিয়া তেল শোধনাগাৰ স্থাপনৰ সিদ্ধান্ত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে লৈছিল—তেতিয়া খাৰুৱা তেলৰ প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰা নাছিল। কিন্তু

যেতিয়া এই প্ৰদেশত উদ্যোগ স্থাপনত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে সকলো ক্ষেত্ৰত নানান আপত্তি দেখুৱাইছে। আমাৰ প্ৰদেশত উপযুক্ত পৰিমাণে সঞ্চিত থাকৰা তেল আছেনে নাই সেই কথা পৰীক্ষা কৰাৰ ছেলু লৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে এটা ডাঙৰ ষড়যন্ত্ৰ চলাই আছে। আমি যিমান দূৰ জানো যে শিৱসাগৰ, ৰুদ্ৰসাগৰ, লাখুৱা ইত্যাদি ঠাইত ৮০ টা খাদত তেলৰ সন্ধান পোৱা গৈছে আৰু তাৰ ভিতৰত মাত্ৰ ১৮ টা খাদতহে উৎপাদন কৰিছে—আৰু বাকীখিনি খাদ বন্ধ কৰি ৰাখিছে। তাৰ উদ্দেশ্য হৈছে যদি ৰুদ্ৰসাগৰ, লাখুৱা ইত্যাদিৰ খাদত থাকৰা তেলৰ অনুসন্ধানত কৃতকাৰ্য্যতা লাভ কৰে তেনে হলে এইটো স্পষ্ট হৈ উঠিব যে আমাৰ প্ৰদেশত যথেষ্ট থাকৰা তেল সঞ্চিত আছে আৰু তেতিয়া অসমত দ্বিতীয় তেলশোধনাগাৰ স্থাপনৰ বিপক্ষে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ কোনো যুক্তি থাকিব নোৱাৰে। সেইকাৰণে O. N. G. C. এ সঞ্চিত তেলৰ হিচাপ যাতে কম দেখুৱাব পাৰে তাৰ বাবে এটা ডাঙৰ ষড়যন্ত্ৰ চলাইছে। যদি এই ক্ষেত্ৰত অসম চৰকাৰ সজাগ নহয়, তেনেহলে আমাৰ দৃঢ় বিশ্বাস হৈছে যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে O.N.G.C. ৰ জৰিয়তে অসমত থাকৰা তেলৰ উৎপাদন সঙ্কোচিত কৰিবলৈ যত্ন কৰিব। আৰু ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কোৱা হৈছে যে দ্বিতীয় শোধনাগাৰ স্থাপনৰ দাবীত কিছুমান অসন্তুষ্টি সৃষ্টি হৈছে আৰু এই বিষয়ে "আন্দোলনাত্মক দৃষ্টিভঙ্গি অবাঞ্চনীয়"। যদি গোটেই অসম জুৰি হোৱা সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজৰ এই ন্যায্য দাবী কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যদি বিবেচনা নকৰে তেনেহলে ৰাইজৰ সন্মুখত আন্দোলনৰ বাহিৰে কি পথ আছে ? কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ এই সিদ্ধান্তৰ বিৰুদ্ধে আৰু অসম চৰকাৰৰ মনোভাবৰ বিৰুদ্ধে ৰাইজৰ মাজত জাগৰণ হৈছে আৰু চৰকাৰে তাক "অবাঞ্চনীয়" বুলি কৈছে। ইয়াতকৈ পৰিতাপৰ কথা কি হব পাৰে ? আমি ভাবি আচৰিত হওঁ অসম চৰকাৰে এই কথা অসমৰ হৈ কৈছে নে— কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা কৈছে।

ইয়াৰ পৰা ধাৰণা হয় যে অসম চৰকাৰে যি মনোভাবেৰে এই আন্দোলন দমন কৰিবৰ কাৰণে ষড়যন্ত্ৰ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা আন্দোলনৰ সমাপ্তি ঘটিব নোৱাৰে। আজি যদি চৰকাৰে কয় আন্দোলন কৰা উচিত নহয় তেনেহলে মই কব পাৰো যে এই আন্দোলন ঘটাৰ কাৰণে ৰাইজ দায়ী নহয় তাৰ কাৰণে দায়ী অসম চৰকাৰ। যদি

অসম চৰকাৰে আমাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ে যে দ্বিতীয় এটি শোধনাগাৰ নিদিলে তেওঁলোকে গান্ধী এৰি দিব তেনেহলে ৰাইজৰ ফালৰ পৰা এই আন্দোলনত আৰু অগ্ৰসৰ হোৱাৰ সম্পৰ্কে বিবেচনা কৰিব । অসম চৰকাৰে বিচাৰিছিল প্ৰতি টনত ১৫ টকাকৈ খাৰুৱাতেলৰ ওপৰত ৰয়েলিটি কিন্তু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে কৰিলে মাত্ৰ ১০ টকা। তাৰ পিচতো অসম চৰকাৰে কোনো প্ৰতিবাদ কৰা নাই । প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ সিদ্ধান্তৰ ওপৰতো অসম চৰকাৰে কোনো প্ৰতিবাদ নকৰিলে কিন্তু গুজৰাট চৰকাৰে ইয়াৰ প্ৰতিবাদ কৰিছে ।

(Voice :—অসম চৰকাৰে ভয় কৰে হবলা)

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—গুজৰাট চৰকাৰে প্ৰতিবাদ কৰা নাই । কেৱল, এটা বিহিত ব্যৱস্থা কৰিবৰ কাৰণে অনুৰোধ জনাইছে ।

Shri Promode Chandra Gogoi :—অসম চৰকাৰে প্ৰতিবাদ বা অনুৰোধ কৰিছে বুলি আমি বাতৰি কাকততো দেখা নাই কিন্তু, অসম চৰকাৰৰ দাবী যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে নাকচ কৰিছে সেই বিষয়ে সকলো দিশতে প্ৰকাশ পাইছে ।

আমাৰ অসমত মাটিহীন মানুহৰ সমস্যা সম্পৰ্কে ৰাজহ মন্ত্ৰীয়ে স্বীকাৰ কৰিছিল যে অসমত ৮ লাখ পৰিয়াল মাটিহীন হৈ আছে যদিও প্ৰকৃত পক্ষে মাটিহীন মানুহৰ সংখ্যা ৪০ লাখতকৈ কম নহয় । এই সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা লৈছে ?

চৰকাৰে কৈছে যে এই সম্পৰ্কে এক স্পষ্ট নীতি লোৱা হৈছে কিন্তু অসম চৰকাৰে স্থি ভূমিনীতি ঘোষণা কৰিছে সেই মতে কাম হোৱা নাই বৰং অসম চৰকাৰে সেই নীতি পালন কৰিবলৈ গৈ বিভিন্ন এলেকাত ব্যাপক আৰু নিৰ্মমভাৱে উচ্ছেদ কৰি মানুহক জুৰুলা কৰিছে । চৰকাৰে কিমান মানুহক মাটি দিছে তাৰ ২০ গুণ বেছি মানুহক উচ্ছেদ কৰিছে তিতাবৰত যি অত্যাচাৰ কৰিলে, ঘৰ-দুৱাৰ ভাঙি দিলে সেই কথা সকলোৱে জানে । গাওঁ পঞ্চায়তৰ সম্পাদক শ্ৰীনিৰ্ম্মল চন্দ্ৰ গগৈ, তেওঁ এজন কৃষক নেতা, এনেভাবে মাৰপিত হল যে আজিও তেওঁ গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজত চিকিৎসাধীন হৈ আছে । এনেধৰণৰ অত্যাচাৰ

সকলোৱে গৰিহণা দিব। আজিৰ বাতৰি কাকততো বৰপেটা অঞ্চলত এনে উচ্ছেদ আৰু অত্যাচাৰৰ কথা প্ৰকাশ পাইছে। বৰপেটাতো বহু মানুহৰ ঘৰ ভাঙি উচ্ছেদ কৰা হৈছে। গতিকে অসম চৰকাৰে ভূমিনীতি গ্ৰহণ কৰাৰ পিচতো মাটিহীন মানুহৰ বোলে সুব্যৱস্থা কৰা নাই। এই ভূমি সমস্যা সম্পৰ্কে আৰু এই অমানুষিক উচ্ছেদ সম্পৰ্কে মই ৰাজহ মন্ত্ৰীৰ লগত আলোচনা কৰিছিলো। তেখেতে কৈছিল— যে উচ্ছেদ বন্ধ কৰিলে তেখেতে পদত্যাগ কৰিব। তেখেতৰ নিজৰ সন্মান ৰক্ষা কৰি পদ-ত্যাগ কৰিলে এই সমস্যাৰ সমাধানৰ পথ মুকলি হব পাৰে। যদি তেখেতে পদত্যাগ কৰিলে এই উচ্ছেদ সমস্যাৰ সমাধান হয় তেনে-হলে তেখেতে পদত্যাগ কৰক কিন্তু, তেখেতে পদত্যাগৰ ভাবুকি দি সমস্যা সমাধান হব নোৱাৰে। ৰাজহ মন্ত্ৰীৰে ভূমি সমস্যা সমাধান কৰিব পৰা নাই কাৰণে তেখেতে পদত্যাগ কৰা উচিত।

ৰাজ্যপালে ভাষণত কৈছে যে অসমৰ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ পৰিকল্পনা কৰা হৈছে। বিত্ত মন্ত্ৰীৰ ভাষণত শুনিছিলো এই পৰিকল্পনা অনুযায়ী স্কুল-কলেজ সংকোচন কৰা হব। আমাৰ দেশৰ লেখা-পঢ়া জনা মানুহৰ সংখ্যা শতকৰা ২৮ জনতকৈ বেছি নহয়— ৭২ ভাগেই নিৰক্ষৰ হৈ আছে। চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা যি পৰিকল্পনা কৰিছে সেই মতে কাম হোৱা নাই বৰং, স্কুল-কলেজৰ সংখ্যা কমাবৰহে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। প্ৰাইমেৰী শিক্ষকৰ বিষয়ে যি চুক্তি হৈছিল সেই চুক্তিও কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই।

১৯৬৮ চনত ফেব্ৰুৱাৰীত চৰকাৰে প্ৰাইমেৰী স্কুলৰ শিক্ষকৰ লগত যি চুক্তি কৰিলে সেই চুক্তি পালন কৰা নাই বৰং যুদ্ধংদেহী মনো-ভাবেৰে সেই সমস্যা জটিল কৰিলে। ইয়াৰ ফলত কি প্ৰাইমাৰী স্কুলৰ, কি সাহায্য প্ৰাপ্ত হাইস্কুলৰ ; কি সাহায্য প্ৰাপ্ত কলেজৰ সকলো শিক্ষক সকলৰ মাজত অসন্তোষৰ সৃষ্টি হৈছে। এই শিক্ষক সকলক চৰকাৰে যেনেকৈ দৰ্ম্মহা দিয়াৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল সেই প্ৰতিশ্ৰুতি ৰক্ষা কৰিব পাৰা নাই। চিলঙৰ সাহাস্য প্ৰাপ্ত স্কুল ; কলেজ সমূহৰ শিক্ষক সকলক Winter Allowance আৰু compen-setory Allowance দিয়াৰ কথা আছিল। কিন্তু আজি প্ৰৰ্য্যন্ত দিয়া নাই। ইয়াৰ উপৰিও সেই সাহায্য প্ৰাপ্ত স্কুল আৰু কলেজ সমূহত যি বিলাক চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ চাকৰিয়াল আছে, তেওঁলোকৰ দৰ্ম্মহাৰ

নিৰিখ নিদ্ধাৰণ আজিও কৰা নহল আৰু সেই সম্পৰ্কত কোনো সিদ্ধান্ত চৰকাৰে লোৱা নাই। অসমৰ সকলো চৰকাৰী আৰু বে-চৰকাৰী কৰ্ম্মচাৰী বেতনৰ ওপৰত Das commission ৰ award আছে। কিন্তু Aidded High School বিলাকৰ কেৰাণী আৰু ৪ৰ্থ শ্ৰেণীৰ কৰ্ম্মচাৰী সকলৰ কথা উল্লেখ নাই। এওঁলোকৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰেও কৰা নাই। আনহাতে শিক্ষক সকলৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে নিজৰ প্ৰতিশ্ৰুতি ভঙ্গ কৰিছে। এই দৰেই যদি চৰকাৰে প্ৰত্যেক ক্ষেত্ৰতেই ব্যৰ্থতাৰ নিদৰ্শন দেখুৱাই তেনেহলে এই চৰকাৰৰ ক্ষমতাত অধিষ্ঠিত থকাৰ কোনো অধিকাৰ নাই। তেওঁলোকে হয়তো কব কংগ্ৰেছ পাৰ্টিৰ সংখ্যা গৰিষ্ঠ। কিন্তু তেওঁলোকে জনা উচিত এই অৱস্থা বেছিদিন নাথাকে। পশ্চিমবঙ্গ, কোচবিহাৰ আৰু উত্তৰ প্ৰদেশত, পঞ্জাৱত কংগ্ৰেছৰ অৱস্থা কি এই কথাৰ পৰাই অসম চৰকাৰে শিক্ষা লোৱা উচিত হব। ভৱিষ্যতে অসমতো তেনে হব পাৰে। যদি অসম চৰকাৰে সঠিক নীতি গ্ৰহণ নকৰে, যদি চৰকাৰে সংখ্যা গৰিষ্ঠৰ সুযোগলৈ ৪০ লাখ খেতিয়কক মাটি নিদিয়ে; শিক্ষক সকলৰ সমস্যা সমাধান কৰিব নোৱাৰে আৰু তাৰ ব্যৱস্থা নকৰে—তেনেহলে এই চৰকাৰৰ গাদিত থকাৰ অধিকাৰ নাই।

(সময়ৰ সংকেত)

Shri Matilal Nayak—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, যিটো সংশোধনী প্ৰস্তাব অনা হৈছে সেইটোৰ সমৰ্থনত মই দুষাৰ কম। প্ৰথমতে, ৰাজ্য পালৰ ভাষণত অনুসূচিত জাতিৰ সম্পৰ্কত কোনো কথা নেপালো। Schedule caste ৰ উন্নতিৰ নামত কেইটামান বৃত্তি Reserve ৰাখিলেই পিচ পৰা অনুসূচিত সম্প্ৰদায়ৰ লোকৰ উন্নতি হব নোৱাৰে। ভাৰতীয় সংবিধান অনুশাৰে পিচপৰা পিচপৰা লোকসকলক আগবঢ়াই নি উন্নত শ্ৰেণীৰ লোক সকলৰ সমকক্ষ কৰাৰ ব্যৱস্থা অকল কেইটা-মান বৃত্তি আৰু কেইটামান Assembly seat আৰু Parliamentary seat Reserve ৰাখিলেই নহয়; ইয়াৰ সু ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব।

ডেপুতি স্পীকাৰ, মহোদয়ে অনুসূচিত জাতিৰ—হীৰা, কৈৱৰ্ত্ত, বনীয়া আৰু নমোসূদ্ৰ এই চাৰিটা সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ অৱস্থা পানীত হাহঁ নচৰা অৱস্থা। কৈৰ্বত্ত সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ কাৰণে

বিল খাল আদিত মাছৰ ব্যবসায় co-operative ভিত্তিত কৰাৰ কথা কৈছে কিন্তু এই সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ আৰ্থিক অৱস্থা ইমানেই বেয়া যে তেওঁলোকে লাখ লাখ টকাৰ এই ব্যবসায় বিলাকত হাত দিব নোৱাৰে ; ফলত অৰ্থৰ কাৰণে ধনী মানুহৰ সহায় লব লগাত পৰে আৰু আনহাতে এই ধনীক শ্ৰেণীৰ লোকসকলে এইসৰল চিতিয়া লোক-সকলক শোষন কৰে। আন হাতে চৰকাৰৰ ঘৰতো তেওঁলোকৰ কাৰণে ধন বা ঋণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা নাই। এই কাৰণে তেওঁ লোকৰ অৱস্থা অতিকৈ শোচনীয় হৈ আহিছে। ইয়াৰ উন্নতিৰ কাৰণে চৰকাৰে যত্নলোৱা উচিত।

তাৰ পিচত হীৰা সম্প্ৰদায়ৰ লোক সকলে আগৰ তেখেত সকলৰ শিল্প সাজ — বাচন তৈয়াৰ কৰা ব্যৱসায় বজাৰৰ অভাৱত ক্ৰমে লোপ পায় আহিছে। ইয়াতো এটা সু-ব্যবস্থা চৰকাৰে কৰিব লাগে যাতে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ব্যৱসায় প্ৰবৰ্ত্তন কৰি থাকিব পাৰে। আজিৰ জগতত এই সম্প্ৰদায় লোকসকলৰ কাৰণে অতীজৰ এই ব্যবসায় বিলাক লাহে লাহে সময়ৰ উপযোগী ব্যবসায় হিচাবে পৰিগনিত হোৱাৰ পৰা বঞ্চিত হৈ আহিছে। আৰু কাম হাতত নোহোৱা হৈ বহি আছে। সেইকাৰণে তেওঁলোকে খেতি কৰিবলৈ বাধ্য হৈছে আৰু মাটি মাটি কৰি হাহাকাৰ কৰিও মাটি পাব পৰা নাই। এই সহজ সৰল লোক বিলাকৰ উপকাৰৰ কাৰণে Revenue মন্ত্ৰীয়ে যেন মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰে। বৰ্ত্তমান অৱস্থাত যি বিলাক Sub-Divisional Land Advisory Board আছে সেই বিলাকৰ পৰা মাটি পোৱাত সুবিধা হোৱা নাই। কাৰণ ইমান ডাঙৰ এখন সভা স্বৰূপ বোৰ্ড যত কোনো কথা এক মত হব নোবাৰি সেই কাৰণে মই কওঁ যে—এই বিলাক কিবা এটা সুব্যৱস্থা কৰিব লাগে আৰু কিবা ৰিজাৰ্ভ খুলি যিমাটিয়ে নহওক কিয় তাত S. C ৰ কাৰণে "ইয়াৰ মাৰ্ক" কৰি দিব লাগে। তেতিয়াহে S. C এ মাটি পাব পাৰে। নহলে নহব।

এই সহজ-সৰল চিতীয়া অনুসূচীত আৰু জন-জাতীয় লোক সকলে কংগ্ৰেছকেই ভোট দিয়ে। সেইটো মই মোৰ নিজৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা কৈছোঁ। কাৰণ, তেওঁলোকে চলিত চৰকাৰক ভয় কৰে আৰু সেই ভয়ৰ সুবিধা লৈ শাসনত অধিষ্ঠিত থকা চৰকাৰে তেওঁলোকক তিল-তিলকৈ শোষণ কৰে।

আৰু এটা কথা মই কব খুজিছো যে আমাৰ অনুসূচীত জাতিৰ লোক সকলৰ স্কুলৰ পৰা এনে কোনো এজন অফিচাৰ নাই যি জনে সৰু সুৰা এটা চাকৰী দিব পাৰে। অসমৰ P. S. C ত Schedule Caste ৰ মানুহ এজনো নাই আৰু আগতেও নাছিল সেয়েহে আমি অনুভব কৰো তাত এজন S. C. ৰ মানুহ মেম্বাৰ দিব লাগে।

আজি অনুসুচিত ঠিকাদাৰক যিবিলাক facility দিছে যেনে :— 7½% আৰু 10% Rebet দিছে, সেইটো আজি Schedule caste ৰ ঠিকাদাৰ সকলৰ পৰা নাই টকাৰ অভাৱত। যদিও কোনোবাই লৈছে— পিছত সেই ঠিকা চহকী ঠিকাদাৰক বিক্ৰী কৰা হৈছে। দুখীয়া ঠিকাদাৰ সকলক সহায় কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে Barning ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। নহলে এই বিলাক সুবিধা Midle Man এ লয় আৰু এইটো বন্ধ কৰিব নোৱাৰি। Co-operative ৰ ক্ষেত্ৰতো বহুত গণ্ডগোল আছে। ৰাজহ মন্ত্ৰীৰ ঘৰৰ সমুখৰে Co-operative এখনৰ কথা কওঁ। সেইখন Fishery Co-operative। চৰকাৰে কলে যে, ৬০ জন লোক হলেহে সুবিধা পাব পাৰে। সেইহিচাবে ৬০ জন লোকেৰেই Co-operative খন কৰিলে তাৰে ১৯ জনেহে মাত্ৰ Fishery ত কাম কৰিছে বাকী ৪১ জন সেই ফিচাৰিত কোনো সা-সুবিধা ভোগ কৰিব পৰা নাই। (সময় সংকেত বাজিল) তেওঁলোকৰ ভিতৰত বহুত গণ্ডগোল হৈছে, সেইকাৰণে আজিলৈকে মিটিং পাতিব পৰা নাই। যদিও গৱৰ্ণমেণ্টে মিটিং পাতিব তাৰিখ দি আকৌ বন্ধ কৰি আছে যিহেতু এই ১৯ জন "মিডিল মেনৰ" পিনে আছে। (সময়ৰ সংকেট বাজিল) এইদৰে বেল দি থাকিলে আমাৰ কথা কোৱাই অসুবিধা হয়। গতিকে আৰু নকওঁ।

Shri Kandarpa Narayan Banikya :—উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় সদস্য শ্ৰীবৰাই উত্থাপন কৰা প্ৰস্তাৱটো মই সমৰ্থন কৰিছো। গৱৰ্নৰৰ ভাষনত কৈছে "যোৱা অক্টোবৰ মাহত গোৱাল পাৰা জিলাত হোৱা অভুত পুৰ্ব বানপানী বিশেষকৈ ধ্বংসাত্মক আছিল।" গৱৰ্নৰে মাত্ৰ বান পানীৰ কথাটোহে উল্লেখ কৰিলে, কিন্তু তাৰ অভুৎপুৰ্ব প্ৰতিকাৰৰ ব্যৱস্থা বা ক্ষতিপুৰণ দিয়াৰ নামকে নললে। অসমৰ অন্য জিলাত বানপানী হলে মন্ত্ৰীসকল খৰ-খৰ কৈ লৰ মাৰে। কিন্তু গোৱালপাৰাত

অভূতপূৰ্ব্ব বানপানী হৈ যি ধ্বংস লীলাৰ সৃষ্টি কৰিলে তাৰ কোনো ব্যৱস্থা কৰিবৰ কাৰণে কোনো মন্ত্ৰীয়েই সেই ধ্বংসলীলা চাবলৈ নগল যদিও গৈছিল সিবহুত পাছত। সেইবান পানীত বহুত মানুহ মৰিল আৰু হাজাৰ-বিজাৰ গৰু মহ বানপানীত উটি গ'ল। কিন্তু চৰকাৰে তাৰ উচিত ব্যৱস্থাকে নললে। গৱৰ্ণৰে কৈছে যে, গোৱালপাৰাৰ কলেৰাত ২৪৯ জন মানুহ মৰিল। কিন্তু কথাটো কলে Un-Parliamentary হব—অকল মোৰ সমষ্টিতে ৫০০ টা কৈ মানুহ মৰিল মই নিজে আহি Finance Minister ক কৈ কিছু সাহায্য লৈ গৈছোহি।

তালৈ ডাক্তৰ গ'ল, অন্যান্য সহায়্যকাৰী মানুহ গ'ল; কিন্তু বস্তুবিলাক বিতৰণ নহল। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ সমষ্টিৰ কাষতে মোৰ সমষ্টি। আপুনি জানে যে, নাও নহলে ভিতৰুৱাঠাইলৈ মানুহ যাব নোৱাৰে বস্তু বিতৰণ কৰা দূৰৰ কথা। লেতেৰা পানী খাই মানুহ কলেৰাত মৰিছে। তাকো আৰ্তবাবলৈ কোনো নাই। আনকি কলেৰাৰ মৰা'শ থকা ঠাইৰ পানী খাই আন মানুহ মৰিছে। ইংৰাজীত এটা কথা আছে "water water water but not a drop to drink." চাৰিওফালে পানী কিন্তু মানুহে খাবলৈ পানী পোৱা নাই। মোৰ সমষ্টিৰ মানুহ বিলাকক মৃত্যু মুখৰ পৰা বচাবলৈ টিউবৱেলৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

মানাহ নদী আজি এটা সমস্যা নহয় ই নিয়ন্ত্ৰিত হৈ গৈছে। আজি সমস্যা হৈছে আইনদীহে। এই আইনদী নিয়ন্ত্ৰনৰ বিষয়ে শ্ৰীমথুৰা মোহন সিংহ শ্ৰীগোলোক চন্দ্ৰ পাটগিৰী আৰু মই, এই তিনিজন সদস্যৰ সমান সমস্যা। Flood-control Minister ক লগ ধৰিছো। কিন্তু মন্ত্ৰী আজিলৈকে তালৈ যোৱাই নাই। Flood-Control মন্ত্ৰী দিল্লীলৈহে দৌৰা দৌৰি কৰিছে। তিনিবাৰ দিল্লীলৈ গৈও কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক অনুপ্ৰানিত কৰিব পৰা নাই। ৪০ কোটি টকাৰ দাবী কৰিছিল যদিও মাত্ৰ ২১ কোটিতে ৰাজী হব লগীয়া হ'ল। তেখেতে মৰমৰ ইন্দিৰা বাইদেউকো Helicupter দি বানপানী দেখুৱাইছিল। তথাপি আধা টকাও নাপালে। বানপানী নিয়ন্ত্ৰন হলে মৰাপাটৰ খেতি আদি ভাল হয়। আজি আমাৰ মন্ত্ৰীসকলে দিল্লীলৈ গৈও যদি কেন্দ্ৰীয়-চৰকাৰক Influence কৰিব যোৱাৰে তেন্তে তেওঁলোকৰ লাই

দিয়াছে হয়। আনহাতেদি ৰাজহ মন্ত্ৰীৰ অসাধাৰণ ব্যক্তিত্বত আঘাত পৰিছে।

শিল্পৰ বিষয়ে কওঁ যে, তেখেত যদিও উপস্থিত নাই তেখেতে প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল যে গোৱালপাৰাত মৰাপাটৰ ক'ল হব। মৰাপাটৰ কলৰ কাৰণে গোৱালাৰা Central Place হয়।

এই "এটি মিল" Central sector, ত পালেই ৰাইজৰ বহুত ক্ষোভ কমি যাব।

ৰাজহ বিষয়ত চৰকাৰে গোৱালপাৰাত দুটা বন্দবস্তী চলাই আছে। জমিদাৰী উচ্ছেদ হোৱাৰ পিচত ৰাইজৰ অৱস্থা ভাল হব লাগিছিল। চৰকাৰী ভূমি-নীতি প্ৰৱৰ্ত্তন কৰা হৈছে অথচ G.T. Act চালু ৰাখিছে আৰু তাৰ ফলত ৰাইজৰ বহুত অসুবিধা হৈছে। এই নতুন-ভূমি নীতি উঠাই নিদিলে ৰাইজৰ অৱস্থা আৰু দুখজনক হব।

গোৱালপাৰা আজি অসমৰ অবিচ্ছেদ্য অংশ। কিন্তু চৰকাৰৰ পৰা উচিত বিচাৰ নোপোৱাৰ বাবে তাৰ ৰাইজৰ মনত অসন্তোষৰ সৃষ্টি হৈছে। এসময়ত গোৱালপাৰা বঙ্গদেশৰ অধীনত চলিছিল। আন এসময়ত ভুটানৰ লগত চামিল হৈ আছিল। এতিয়াও যদি চৰকাৰে গোৱালপাৰাক ন্যায্য প্ৰাপ্যৰ পৰা বঞ্চিত কৰে তেনেহলে গোৱালপাৰাই বাধ্য হৈ, আন্দোলন কৰিলে চৰকাৰে দোষিব নোৱাৰে।

Mr. Speaker: Order, order. Not, it is 11.30. We are left with 2/3/4 Speakers. They may speak on the next day or should we sit some more time.

(Voice: Next day)

Shri Gaurisankar Bhattacharyya: To-day they will go for Namaz and in the afternoon also we are not sitting. We may continue next day.

Adjournment

The Assembly then adjourned till 10 A.M. on Saturday, the 22nd February 1969

Shillong,
The 21 st Feb. 1969

U. Tahbildar
Secretary,
Legislative Assembly, Assam